

Udskriftsdato: 21. december 2025

2014/1 BSF 161 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om underretningspligt, når vanrøgt af dyr bliver observeret

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 8. april 2015 af Dennis Flydtkjær (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mikkel Dencker (DF), Mette Hjerminde Dencker (DF), Søren Espersen (DF), Morten Marinus (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om underretningspligt, når vanrøgt af dyr bliver observeret

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende kalenderår at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de nødvendige ændringer i administrative forskrifter med henblik på at sikre, at der indføres underretningspligt for offentligt ansatte, der observerer oplagt vanrøgt af dyr.

Bemærkninger til forslaget

Baggrunden for beslutningsforslaget er, at der jævnligt er sager, hvor folk har haft hunde eller katte i et sådant omfang, at det er blevet til vanrøgt. Indeværende beslutningsforslag skal derfor sikre, at der indføres underretningspligt for offentligt ansatte, der har observeret vanrøgt af dyr.

Den 21. maj 2014 kunne man under overskriften: »Kvinde dømt i en af Danmarks største sager om vanrøgt af hunde« læse om et sådant eksempel på vanrøgt af dyr. Her var der tale om 60 vanrøgtede hunde af forskellige racer. Direktør i Dyreværnsfonden Signe Sehested Lund udtalte følgende om hundenes tilstand: »Nogle har det rigtig skidt og skal til dyrlægen allerede i dag. Flere hunde lider af store røde hævelser i øjenkrogen.... Andre er simpelthen så filtrede i pelsen, at vi bliver nødt til at lægge dem i narkose og så barbere dem helt ned«, jf. <http://www.dr.dk/Nyheder/Regionale/Sjaelland/2014/05/21/081504.htm>).

Eksempler

Forslagsstillerne har endvidere fået tilsendt nedenstående tre eksempler fra Dyreværnet på vanrøgt af dyr:

Anita i Nordjylland

En ældre dame boede i et hus langt ude på landet uden varme eller strøm. Huset var faldefærdigt, og der var dyr i alle rum, selv om hun ikke selv kunne passe dem. Kommunen havde længe prøvet at få hende flyttet til et nyt hus, men damen ville ikke flytte fra sine dyr. På førstesalen boede der en masse katte. Der var katteekskremitter overalt, og man kunne ikke gå nogen steder uden at træde i det. Der var hunde placeret i fem forskellige rum i huset, da ikke alle hundene kunne gå sammen. De havde gået i deres egne ekskremitter, da ejeren var så syg, at hun ikke kunne rydde op efter dem. Hundene blev ikke luftet, men boede bare i disse rum.

146 fugle

En mand boede i en etværelses lejlighed. Han havde 146 fugle flyvende frit i lejligheden. Der var sat redekasser op på væggene, og der hængte grene i loftet. Hele gulvet var dækket af afføring fra fuglene og fjer og foder. Der var ikke et eneste sted, hvor der ikke var afføring fra fuglene. Man kunne ikke være i rummet uden åndedrætsværn, da der var så støvet på grund af alle fuglene, og når de fløj, hvirvlede de støvet op. Nogle af fuglene var syge og måtte aflives med det samme hos Dyreværnet. Andre havde skader/sår, som ikke var blevet behandlet eller tilset af en dyrlæge. Dyreværnet ved, at kommunen havde været hos manden, der boede her.

13 pekingesere og 1 mops

En hundeejer var blevet indlagt, og en nabo blev opmærksom på hundenes og husets tilstand. Der var ekskremitter alle vegne, og noget havde ligget der i meget lang tid. Hundene kunne næsten ikke gå, da deres lange pels var smurt ind i ekskremitter, og hundene var ikke blevet klippet eller plejet i meget lang tid. Nogle af hundene kunne næsten ikke bruge deres bagparti. Røngtenbilleder viste, at deres knogler på bagpartiet næsten var smuldret væk. Der var flere af hundene, der var i så dårlig stand, at de måtte aflives. De skulle have været tilset af en dyrlæge for længe siden. Nogle af hundene havde skader på øjnene, og de smerter har de bare gået rundt med. Hundeejeren, der havde disse hunde, var meget syg og fik besøg af plejer og af kommunen.

Generelt

Det er således i dag, at man som offentligt ansat har en underretningspligt, hvis man eksempelvis kommer ud i et hjem og får mistanke om, at børn mistrives. Hermed kan man få grebet ind, inden sagerne udvikler sig. Servicelovens bestemmelser om underretningspligt fremgår af lovens kapitel 27. Ifølge denne lovs § 154 gælder for enhver borger en ubetinget underretningspligt, når børn eller unge under 18 år lever i en alvorlig situation. En udvidet underretningspligt gælder imidlertid efter servicelovens § 153 for personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv. Servicelovens § 153 lyder således:

§ 153. Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage,

- 1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte,
- 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold,
- 3) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten, eller
- 4) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Stk. 2. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold kan fastsætte regler om underretningspligt for andre grupper af personer, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til forhold eller grund til at antage, at der foreligger forhold, som bevirker, at der kan være anledning til foranstaltninger efter denne lov. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold kan endvidere fastsætte regler om, at andre grupper af personer har underretningspligt efter stk. 1, nr. 2, i forbindelse med aktiviteter uafhængigt af deres erhverv.

Forslagsstillerne ønsker, at en lignende underretningspligt skal gælde for offentligt ansatte, hvis en offentligt ansat under tjenesten eller hvervet opdager, at et dyr åbenlyst bliver vanrøgtet. Hvis f.eks. en hjemmehjælper er på besøg og opdager, at dyrene svigtes, ved at afføring ikke er fjernet, dyrene tydeligt er underernæret osv., skal der være pligt til at foretage en underretning. I sidste ende vil dette beslutningsforslag også være en hjælp til ejerne af dyrene. I mange tilfælde har ejerne ingen intention om at behandle dyrene dårligt. De har blot mistet overblikket og magter ikke at passe de mange dyr. Indeværende beslutningsforslag kan således også være med til at hjælpe disse mennesker. Forslagsstillerne opfordrer således Folketingets øvrige partier til at støtte op om beslutningsforslaget.

Skriftlig fremsættelse

Dennis Flydtkjær (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om underretningspligt, når vanrøgt af dyr bliver observeret.

(Beslutningsforslag nr. B 161)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.